

Punerea în aplicare a Directivei privind creditele de consum

Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2012 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2008/48/CE privind creditele de consum (2012/2037(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0343/2012),
- A. întrucât deschiderea piețelor naționale în importantul sector economic al creditului de consum, consolidarea concurenței, armonizarea protecției consumatorilor, eliminarea denaturării concurenței între agenții economici și îmbunătățirea pieței interne reprezintă o misiune politică a UE și servește intereselor consumatorilor și creditorilor;
- B. întrucât directiva privind creditele de consum, care prevede o armonizare completă concentrată pe 5 sectoare, lăsând statelor membre doar un spațiu limitat de manevră, și anume în ceea ce privește diferitele modalități de transpunere, a permis crearea unui cadru juridic european comun de protecție a consumatorilor;
- C. întrucât persistă încă obstacole de natură juridică și practică;
- D. întrucât, așa cum rezultă din studiul Parlamentului European referitor la transpunerea directivei privind creditele de consum, anumite dispoziții-cheie din directivă, de exemplu articolul 5 referitor la informațiile precontractuale, nu au atins nivelul de armonizare preconizat între legislațiile statelor membre în materie de protecție a consumatorilor, din cauza diferențelor de interpretare și de transpunere de către statele membre;
- E. întrucât transpunerea directivei privind creditele de consum nu a fost făcută la timp sau, în anumite cazuri, nu s-a făcut întrutotul corect, din cauza perioadei prea scurte alocate, precum și a numeroaselor și amplelor modificări legislative;
- F. întrucât, conform datelor colectate, contractarea transfrontalieră de credite de consum nu a crescut după punerea în aplicare a directivei, deși acest lucru ar putea fi explicat prin diverși factori, precum barierele lingvistice, dar și prin problemele importante cu care se confruntă sectorul financiar și lipsa unor informații suficiente adresate consumatorilor despre oportunitățile oferite de creditele de consum transfrontaliere și de drepturile de care dispun consumatorii la încheierea acestor contracte;
- G. întrucât practicile corespunzătoare de protecție a consumatorilor din sectorul creditului au un rol important în menținerea stabilității financiare; întrucât volatilitatea ratei de schimb prezintă riscuri deosebite pentru consumatori, mai ales pe timp de criză financiară;
- H. întrucât acordarea excesivă de împrumuturi în monedă străină consumatorilor a sporit riscul și pierderile suportate de gospodării;
- I. întrucât Comitetul european pentru risc sistemic a adoptat la 21 septembrie 2011 o

recomandare importantă privind acordarea de împrumuturi în monedă străină (CERS/2011/1);

- J. întrucât, conform prevederilor articolului 27 din directivă, Comisia va realiza, în mai 2013, o revizuire a anumitor aspecte și, în acest sens, a comandat deja un studiu;
- K. întrucât Parlamentul European consideră deosebit de important să fie ținut la curent cu privire la etapele intermediare și rezultatele revizuirii și, totodată, să aibă posibilitatea de a-și prezenta avizul,
1. salută inițiativa Comisiei, în vederea pregătirii procedurii de revizuire, de a întreprinde un studiu privind efectele asupra pieței interne și a protecției consumatorilor, pentru a analiza impactul transfrontalier, și apreciază amploarea lucrărilor întreprinse de Comisie, de legislatorii naționali și de instituțiile de credit;
  2. subliniază că îmbunătățirea pieței transfrontaliere a creditului de consum poate aduce o valoare adăugată cu caracter european, favorizând piața internă; consideră că acest lucru ar putea fi realizat, printre altele, printr-o mai bună informare a consumatorilor cu privire la oportunitatea de a contracta un credit de consum într-un alt stat membru și cu privire la drepturile de care dispun la încheierea unui astfel de contract;
  3. constată că volumul contractărilor transfrontaliere de credite de consum se situează sub 2 %, dintre care 20 % online;
  4. indică faptul că unul dintre obiectivele directivei îl constituie asigurarea disponibilității informațiilor, promovând astfel funcționarea pieței interne și acordarea de împrumuturi, astfel încât este necesar să se evalueze dacă numărul contractelor de împrumut transfrontaliere este în creștere;
  5. consideră că dispozițiile privind informațiile precontractuale, explicațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) și evaluarea bonității prevăzută la articolul 8 au un rol important în ceea ce privește sensibilizarea consumatorilor cu privire la riscurile asociate creditelor acordate în devize străine;
  6. solicită însă autorităților de supraveghere să supună instituțiile financiare obligației de a furniza consumatorilor explicații personalizate, complete și ușor de înțeles cu privire la riscurile pe care le presupune acordarea de împrumuturi în monedă străină și impactul pe care o depreciere severă a mijloacelor legale de plată ale statului membru în care își are domiciliul consumatorul și majorarea ratelor dobânzii la împrumuturile în monedă străină îl au asupra ratelor; consideră că aceste explicații ar trebui furnizate anterior semnării oricărui contract;
  7. ia act de preocupările exprimate în anumite state membre cu privire la modul în care informațiile precontractuale sunt oferite consumatorilor prin intermediul fișei de Informații europene standard privind creditul de consum, a cărei natură tehnică nu permite consumatorilor să le înțeleagă efectiv; consideră că eficacitatea acestor informații ar trebui să fie un aspect important în evaluarea impactului directivei, evaluare ce urmează a fi realizată de Comisie;
  8. salută procedura de control „SWEEP” întreprinsă de Comisie în septembrie 2011, din care a reieșit că în cazul a circa 70 % din site-urile de internet controlate ale unor instituții

financiare lipseau informații din ofertele publicate și informații importante din ofertă, prezentând costurile de manieră înșelătoare și solicită Comisiei și statelor membre să ia măsurile adecvate pentru a remedia această situație; constată, în acest context, că normele privind exemplele reprezentative nu sunt întotdeauna aplicate în mod corect, situație ce trebuie remediată;

9. solicită ca publicitatea și strategiile de marketing ale instituțiilor financiare să fie strict monitorizate, cu scopul de a evita informațiile înșelătoare sau false în contextul publicității sau al comercializării contractelor de credit;
10. constată că anumite state membre au recurs la posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare la alte produse financiare, fără ca acest lucru să fi condus, se pare, la incoerențe;
11. subliniază că dispozițiile legale ar trebui să aibă ca punct de pornire cazul general, consumatorul și întreprinzătorul mediu, iar nu abuzurile mai puțin numeroase, astfel încât informațiile furnizate consumatorului să fie inteligibile, transparente și comparabile;
12. constată că multiplicarea dispozițiilor nu presupune, în mod automat, o mai bună protecție a consumatorilor, și că excesul de informații poate mai degrabă induce în eroare consumatorul neexperimentat, în loc să îl lămurească; recunoaște, în acest sens, expertiza, asistența și educația financiară oferite de asociațiile de consumatori și rolul lor potențial în restructurarea creditului în favoarea gospodăriilor aflate în dificultate;
13. solicită ca consumatorii să aibă dreptul de a fi informați cu privire la costurile serviciilor auxiliare și la dreptul lor de a cumpăra servicii auxiliare, precum asigurarea, de la furnizori alternativi; consideră că ar trebui să li se impună instituțiilor financiare să distingă între astfel de servicii și taxele aferente și cele aferente creditului de bază și să clarifice care servicii sunt esențiale pentru extinderea unui împrumut și care sunt în întregime la discreția debitorului;
14. consideră că ar trebui analizate dificultățile ce ar putea interveni la exercitarea dreptului de retragere în cazul contractelor legate; subliniază importanța comunicării către consumatori a faptului că, în cazul în care își exercită dreptul de a se retrage dintr-un contract în care furnizorul sau prestatorul de servicii primește în mod direct suma corespunzătoare plății de la furnizorul de credite printr-un contract auxiliar, consumatorii nu suportă nicio taxă, comision sau alte costuri ținând de serviciul financiar prestat;
15. invită Comisia să evalueze gradul de neconformitate cu obligațiile de informare în contractele în care intermediarilor nu li se aplică obligația de a furniza informații precontractuale, pentru a stabili astfel modurile în care consumatorii pot fi protejați în modul cel mai eficient;
16. consideră că este necesară acordarea unei atenții deosebite normelor complicate privind plățile anticipate;
17. afirmă că, anterior modificării ratei dobânzii, consumatorii ar trebui informați, pentru a le permite suficient timp să examineze piața și să aleagă un alt furnizor de credit, înainte ca modificarea ratei să devină efectivă;
18. constată că este necesară îmbunătățirea interpretării conceptului de „exemplu reprezentativ”;

19. subliniază că ar trebui garantată calcularea uniformă a ratei de dobândă anuale efective, eliminarea neclarităților și asigurarea coerenței cu toate celelalte instrumente juridice;
20. invită statele membre să asigure că instituțiile naționale de supraveghere dispun de toate competențele și de resursele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile; solicită acestor instituții să monitorizeze în mod efectiv conformitatea cu dispozițiile prezentei directive și să asigure aplicarea acestora;
21. subliniază că, pe viitor, în stabilirea termenelor limită de transpunere, ar trebui să se acorde o mai mare atenție modificărilor din legislația națională pe care le presupune procesul de transpunere;
22. invită statele membre să extindă actualul nivel de protecție a consumatorilor în sectorul creditelor, inclusiv al creditelor pe termen scurt, oferite pe internet, prin servicii de mesaje scurte sau alte mijloace de comunicare, în contextul recurgerii din ce în ce mai frecvente la acestea, și implicând sume inferioare plafonului de 200 EUR, aflat în prezent în afara domeniului de aplicare a prezentei directive;
23. subliniază că, în prezent, nu există nici un motiv pentru revizuirea directivei, dar că este necesar să se vegheze la corecta sa punere în aplicare și respectare;
24. consideră că, pe lângă transpunerea completă și corectă, impactul efectiv al directivei ar trebui evaluat înainte ca Comisia să propună orice alte modificări necesare; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare a directivei, precum și o evaluare completă a impactului acesteia în ceea ce privește protecția consumatorilor, luând în considerare consecințele crizei financiare și noul cadru juridic al UE pentru serviciile financiare;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.